

Uczniostwo w czasach końca

Moduł 4: Przywódcy dla Jezusa

Michael Dörnbrack

Uczniostwo w czasach końca

W swoich ostatnich słowach Jezus rzucił uczniom wyzwanie, by szli na cały świat, głosili ewangelię i czynili innych uczniami. *Uczniostwo w czasach końca* jest adwentystycznym kursem na temat uczniostwa, który powstał i jest realizowany w szkole misyjnej Josia w Niemczech. Jego celem jest przygotowanie oraz wdrożenie naśladowców Jezusa (takich jak ty i ja) do realizowania tego misyjnego zlecenia.

Z materiałów można korzystać na różne sposoby:

- do osobistego studium,
- podczas spotkań grupowych,
- jako lekcje szkoły sobotniej dla przyjaciół prawdy lub nowo ochrzczonych.

Najkorzystniej jest omawiać te tematy podczas spotkań z innymi. Do tego celu najlepiej jest stworzyć grupę uczniowską. Podczas tego szkolenia dowiesz się jak możesz taką grupę stworzyć i prowadzić.

Cały kurs składa się z 4 modułów, z których każdy odpowiada jednemu z etapów, przez które powinien przejść każdy uczeń Jezusa.

Moduł 1 - *Jezus moim życiem* (akcent położony jest na bilijne uczniostwo, dobrą nowinę o zbawieniu, pewność zbawienia)

Moduł 2 - *Z Jezusem do przodu* (akcent położony jest na wzrastanie w wierze, czytanie Biblii, modlitwę, zmianę charakteru, poznawanie Bożej woli, cele na życie)

Moduł 3 - *W służbie dla Jezusa* (akcent położony jest na uczenie się jak udzielać lekcji biblijnych, jak prowadzić misyjne grupy domowe i grupy uczniowskie).

Moduł 4 - *Przywódcy dla Jezusa* (mowa jest tu o tym jak przygotować naszych uczniów do tego by potrafili czynić uczniami innych).

Rekomendacja

„I hereby confirm that Michael Dörnbrack is an ordained pastor of the Baden-Württemberg Conference (South German Union) and leader of the Josiah Mission School, a training school run by our conference.

In this function he has developed the discipleship curriculum *Discipleship for the Endtimes*. I can recommend these lessons. They are Christ-centered, balanced and in harmony with the 28 fundamental beliefs of the Seventh-day Adventist Church.”

Erhard Biró
-President-

„Niniejszym potwierdzam, że Michael Dörnbrack jest ordynowanym pastorem zjednoczenia Baden-Württemberg (Kościół południowych Niemiec) i dyrektorem szkoły misyjnej Josia, która jest centrum szkoleniowym prowadzonym przez nasze zjednoczenie.

Na swojej funkcji opracował on materiały na temat uczniostwa *Uczniostwo w czasach końca*. Mogę polecić te lekcje. Są Chrystocentryczne, zrównoważone i zgodne z 28 zasadami wiary Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego.

Przewodniczący,
Erhard Biró

Spis książek Ellen G. White, wydanych w języku polskim, z których cytowano:

1. Działalność apostołów, Znaki Czasu, Warszawa 1991, wydanie 3.
2. Ewangelizacja, Znaki Czasu, Warszawa 1967, wydanie 1.
3. Posłannictwo chrześcijan, Znaki Czasu, Warszawa 1994, wydanie 2.
4. Śladami Wielkiego Lekarza, Znaki Czasu, Warszawa 1997, wydanie 5.
5. Życie Jezusa, Znaki Czasu, Warszawa 2004, wydanie 10.

Tłumaczenie: Maria Jaworska – Trzop,

Korekta: Andrzej Wierzchowski

Spis treści

Deklaracja na grupę uczniowską.....	5
Czyńcie uczniami!.....	6
7 zasad uczniostwa.....	14
Grupy uczniowskie.....	21
Zakładanie grupy uczniowskiej.....	29

Deklaracja na grupę uczniowską

(dotyczy 4 tematów z modułu 4: „Przywódcy dla Jezusa”)

Jestem częścią tej grupy uczniowskiej ponieważ oczekuję, że Bóg wykorzysta ten czas aby pomóc mi wzrastać w mojej wierze w Jezusa Chrystusa i przez to zmienić moje życie. Zdaję sobie sprawę z tego, że istnienie tej grupy uczniowskiej zależy od aktywnego zaangażowania każdego jej uczestnika. Chciał/a bym być właśnie takim uczestnikiem i zobowiązuję się:

1. Brać udział w każdym z cotygodniowych spotkań, chyba że ciężka choroba lub niezależne ode mnie okoliczności mi w tym przeszkodzą.
2. Każdego tygodnia skrupulatnie przygotowywać się do spotkania poprzez dogłębne przestudiowanie aktualnego tematu oraz wykonanie wynikających z niego zadań aby przez to przyczynić się do wzbogacenia innych w trakcie naszego spotkania.
3. Uczyć się na czas wersetów pamięciowych i je regularnie powtarzać.
4. Poprzez aktywną współpracę, otwartość, szczerłość oraz dyskrecję przyczyniać się do tego aby nasza grupa uczniowska osiągnęła wyznaczone cele.
5. Dążyć do tego aby nauczyć się jak w niedalekiej przyszłości samemu też założyć taką grupę uczniowską lub misyjną grupę domową.

Zdaję sobie sprawę, że zobowiązuję się nie tylko wobec siebie samego/ej i grupy, ale przede wszystkim Boga. Uczynię wszystko co jest w mojej mocy, aby z Bożą pomocą spełniać wszystkie punkty tej deklaracji.

---

data

---

podpis

Wprowadzenie Witam serdecznie w ostatnim module tego kursu uczniostwa! Jak już mówi sam tytuł modułu (*Przywódcy dla Jezusa*), chodzi w nim o przewodzenie innym. I tu należy zadać sobie pytanie, dokąd chcemy prowadzić. Odpowiedź na to pytanie staje się jasna, kiedy uświadomimy sobie, jak szeroki zakres ma polecenie Jezusa, by czynić innych uczniami. Kiedy zrozumiemy, kim jest uczeń, będziemy mieli także jasność w kwestii naszego zadania.

Przeczytaj podane teksty biblijne i wypisz na ich podstawie, co to znaczy być uczniem Jezusa?

Ewangelia Mateusza 28,18-20: _____

_____

Ewangelia Jana 8,31-32: _____

_____

Ewangelia Jana 13,35: _____

_____

Ewangelia Jana 15,1-8: _____

_____

Dzieje Apostolskie 6,7: _____

_____

Definicja ucznia

Uczeń to człowiek, który:

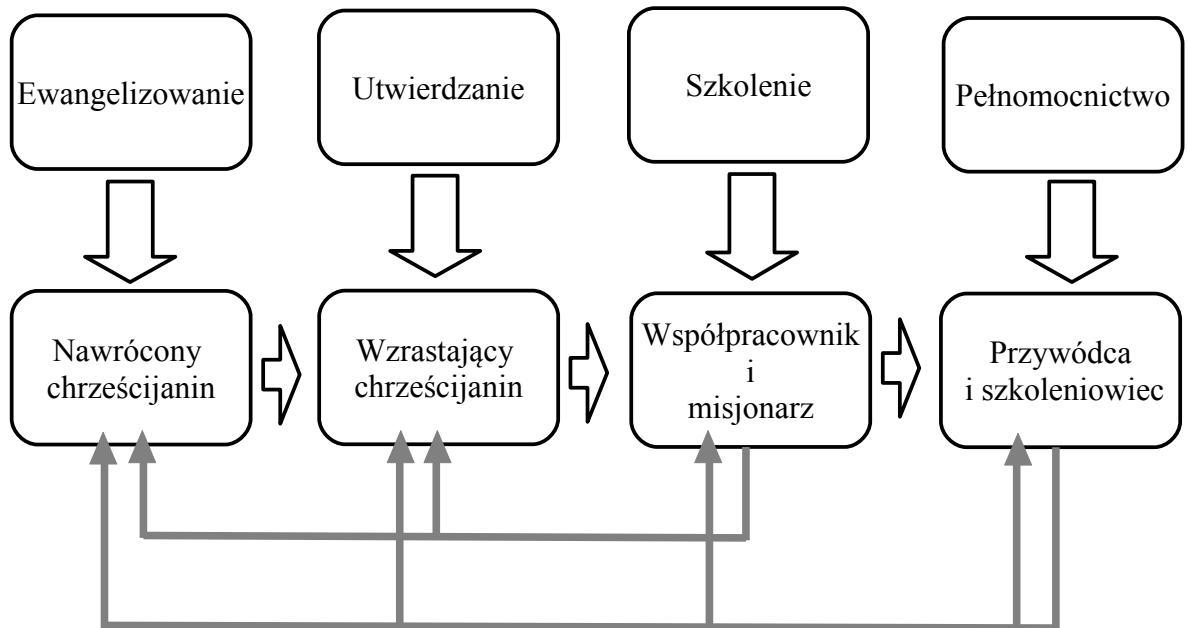
- podjął świadomą decyzję, żeby naśladować Jezusa
- doświadczył Jezusa Chrystusa jako swojego osobistego Zbawiciela i przez to stał się dzieckiem Bożym
- trwa w żywej relacji z Jezusem
- trwa przy Słowie Bożym i wyżywa je w codziennym życiu
- trwa w społeczności z innymi uczniami
- doświadcza zmiany charakteru (przez Boga)
- dzieli się swoją wiarą i czyni innych uczniami

Kiedy przyglądamy się definicji, zauważamy, że polecenie Jezusa, by czynić innych uczniami, obejmuje coś więcej niż wy tłumaczenie im przed chrztem 28 zasad wiary. Uczniostwo to prowadzenie ludzi do żywej, zbawczej relacji z Jezusem, pomaganie im we wzrastaniu w wierze i przygotowanie ich do tego, by potrafili przyprowadzać innych do Jezusa. Przy tym uczniem Jezusa nie jest ten, kto we wszystkich tych dziedzinach osiągnął doskonałość. Być uczniem Jezusa, oznacza uczyć się w Jego szkole. Uczniostwo to nie jakiś nagły stan duchowej dojrzałości, lecz proces wzrastania przy boku Jezusa. Ten, kto uczy się w tej szkole, jest uczniem Jezusa, niezależnie od poziomu jego wzrostu.

Celem uczniostwa jest ciągle pomnażanie uczniów. To wymaga przywództwa. Na tym aspekcie koncentruje się cały 4. moduł.

Droga uczniostwa

To wszystko staje się jeszcze bardziej jasne, kiedy przyglądamy się modelowi drogi uczniostwa. Ten model opisuje duchowy wzrost ucznia Jezusa w czterech etapach.

Ten model przedstawia wzrastanie w uczniostwie w sposób uproszczony. Po pierwsze dlatego, że poszczególne fazy nie występują jedna po drugiej w tak wyraźny do określenia sposób. Ktoś, kto właśnie się nawrócił, nie musi czekać, aż jego wiara dojrzeje, zanim będzie mógł innym opowiadać o Jezusie. Po drugie dana faza nie kończy się z chwilą wejścia w następną. Procesy nawrócenia i wzrastania w wierze nie kończą się, kiedy człowiek staje się misjonarzem czy przywódcą. Po trzecie te cztery fazy oddziałują na siebie nawzajem i są zależne jedna od drugiej. I tak na przykład opowiadanie swojej historii nawrócenia wzmacnia naszą wiarę. Jednak model ten ukazuje ważną prawdę, że uczniostwo jest procesem składającym się z różnych faz i akcentów. Przyjrzyjmy się każdej z tych faz z osobna!

Faza 1 Ewangelizowanie

Poprzez ewangelizację człowiek poznaje Jezusa, zaczyna rozumieć podstawowe wypowiedzi zawarte w Ewangeliach oraz plan zbawienia. Przyjmuje zbawienie dla siebie osobiście, decyduje się naśladować Jezusa i uzyskuje pewność zbawienia. Staje się **nawróconym chrześcijaninem**. Choć w ewangelizacji ważnym jest przekazanie adwentystycznych zasad wiary, to jednak akcent powinien być położony na osobiste zbawienie. Każda z naszych zasad wiary, właściwie zrozumiana, wskazuje na zbawienie.

Akcenty w pierwszym module

Tematy z 1. modułu tego kursu uczniostwa (*Jezus moim życiem*) omawiają właśnie te tematy. Akcenty w tym module są położone na:

- zrozumienie planu zbawienia
- biblijny obraz Boga
- pokutę/przebaczenie
- usprawiedliwienie/uświęcenie
- osobiste zbawienie i pewność zbawienia
- podstawowe nauki Biblii

Faza 2

Utwierdzenie

Po nawróceniu koniecznym jest, by **utwierdzać** nowo nawróconych w wierze i pomagać im wzrastać w relacji z Jezusem. Celem jest, aby stali się dojrzałymi **wzrastającymi chrześcijanami**.

Jak apostoł Paweł opisuje ten proces?

List do Efezjan 3,14-21: _____

List do Kolosan 2,6-8: _____

Akcenty w drugim module

Tematy z modułu 2. (*Z Jezusem do przodu*) dotyczą właśnie tego procesu wzrastania. Akcenty w tym module są położone na:

- bycie napełnionym Duchem Świętym
- lekturę Biblii
- modlitwę
- rozpoznawanie woli Bożej
- otrzymywanie siły potrzebnej do zmiany
- pogłębienie nauk biblijnych

W tym wszystkim nie chodzi jednak tylko o przekazywanie *wiedzy*, lecz o nabycie *umiejętności*. Każdy adwentysta wie, że osobista wiedza biblijna oraz modlitwa są czymś ważnym. Jednak niewielu posiadało duchowego przewodnika, który pokazał im, jak to wygląda w praktyce. Ale taki mentor jest w tej fazie nieodzowny. Książka *Ewangelizacja* autorstwa Ellen White poświęca temu ważnemu zagadnieniu cały rozdział (część 10: *Zdobywanie dusz i utrzymywanie nowonawróconych w wierze*, s. 231 – 264). Znajdujemy tam na przykład taką wypowiedź:

Cytat 1

„Również nowonawróconych muszą pouczać wierni nauczyciele Słowa Bożego, aby zdobyte dusze mogły wzrastać w znajomości i miłości prawdy do zupełności w Chrystusie Jezusie. Teraz muszą znaleźć się pod wpływem najkorzystniejszym dla swego rozwoju duchowego” (*Ewangelizacja*, s. 233).

Faza 3

Szkolenie

Uczniostwo zawiera jednak w sobie coś więcej niż nawrócenie i wzrost duchowy, gdyż uczeń Jezusa jest powołany do tego, by prowadzić innych ludzi do Jezusa. Dlatego ważne, by szkolić członków zboru na współpracowników i misjonarzy, którzy będą aktywnie dzielić się swoją wiarą i pracować ze zbozem zgodnie ze swoimi darami. Mogą prowadzić innych aż do drugiego etapu. W czasach Nowego Testamentu było czymś całkiem normalnym, że każdy wierzący, uzdolniony przez Ducha Świętego, dzielił się swoją wiarą z innymi i udzielał się w Kościele według swoich darów.

Jak Paweł wyraża tę myśl w liście do Efezjan?

List do Efezjan 4,11-14: _____

Ważne, żebyśmy jasno przedstawili członkom zboru to zlecenie Jezusa. Musimy im pokazać, ŻE mają zadanie do wykonania i wytłumaczyć, DLACZEGO mają coś robić. Ale to nie wystarczy, gdyż musimy ich jeszcze nauczyć, JAK mogą pracować, i stworzyć im możliwości rozwijania ich umiejętności w praktyce. Zatem tu także nie chodzi jedynie o wiedzę, lecz o zdobywanie umiejętności. Efektywne szkolenie łączy teorię z praktyką. Jeżeli nie zastosujemy zdobytej wiedzy, to ją tracimy. To szkolenie członków zboru należy do najważniejszych zadań przywódcy.

Cytat 2

„Obecnie, aby wzmocnić nasze zbory, potrzebne jest subtelne działanie mądrych pracowników, polegające na wyszukiwaniu i rozwijaniu talentów w zborze, talentów, które mogą być użyte w służbie dla Pana. Winien być opracowany dobry plan zatrudnienia pracowników, którzy by się udali do wszystkich zborów, małych i dużych, i nauczyli członków, jak należy pracować dla wzmocnienia zboru, a także wśród niewierzących. Istnieje potrzeba szkolenia i wychowywania. Ci, którzy pracują i odwiedzają zbory, powinni udzielić braciom i siostrą praktycznych wskazówek odnośnie do metod stosowanych w pracy misyjnej” (*Posłannictwo chrześcijan*, s. 54).

Cytat 3

„Bóg oczekuje od swego Kościoła, że wykształci i przygotuje swych członków do pracy nad oświeceniem świata. Powinno się tak udzielać lekcji, aby skłoniły setki osób do ofiarowania swych sił i zdolności służbie Bogu. Wykorzystując te zdolności, wykształcono by mężów, którzy by zajęli wpływowe i wymagające zaufania stanowiska i kierowali się w swym postępowaniu czystymi, zdrowymi zasadami. W ten sposób dokonano by wiele dobrego dla Mistrza” (*Posłannictwo chrześcijan*, s. 54).

Cytat 4

„Największa pomoc, jakiej można udzielić naszym ludziom, to nauczyć ich działać dla Boga i polegać na Nim, a nie na kaznodziejach. Niech nauczą się pracować tak jak Jezus pracował. Niech dołączą do Jego armii pracowników i służą Mu wiernie” (*Testimony Treasures Vol. 3*, p. 82, przekład własny).

Cytat 5

„Każdy członek zboru powinien być zaangażowany do jakiegoś działu Jego służby. Nie wszyscy potrafią robić to samo, ale każdy powinien czynić to, co jest w jego mocy, aby powstrzymać lawinę chorób i nędzy, która niszczy nasz świat. Wielu byłoby chętnych do pracy, gdyby wiedzieli, od czego rozpocząć. Potrzebują pouczenia i zachęty. Każdy zbor

powinien być szkołą wychowania chrześcijańskich pracowników. Jego członkowie powinni być przygotowani do organizowania studium biblijnego, do prowadzenia lekcji szkoły sobotniej, powinni wiedzieć, jak najlepiej pomagać biednym, pielęgnować chorych i jak pracować dla nienawróconych. Powinny być zorganizowane szkoły medyczne, szkoły gotowania i różne kursy przygotowujące do chrześcijańskiej służby. Nauka powinna być wspierana praktycznymi zajęciami pod okiem doświadczonych instruktorów. Nauczyciele powinni osobiście pracować wśród ludzi, aby ci, którzy dołączą do nich, mogli korzystać z ich przykładu. Przykład ma o wiele większą wartość niż wiele rad” (*Śladami Wielkiego Lekarza*, s. 98).

Akcenty w trzecim module

Tematy z modułu 3. (*Moje życie dla Jezusa*) szkołą do misji. Akcenty są położone na:

- podstawowe zasady ewangelizacji
- osobiste powołanie do służby
- ewangelizację poprzez przyjaźń
- misyjne grupy domowe
- udzielanie lekcji biblijnych

Faza 5

Pełnomocnictwo

Jezusowi nie wystarczyło, że prowadził swoich uczniów do Boga, wzmacniał ich wiarę i czynił ich swoimi współpracownikami. On poprowadził ich jeszcze krok dalej: On udzielił im pełnomocnictwa i uczynił ich przywódcami i szkoleniowcami. Chciał, żeby po jego wniebowstąpieniu budowali Kościół, byli przywódcami i potrafili szkolić innych. Mieli prowadzić ludzi przez te cztery fazy drogi uczniostwa. Tylko w ten sposób mogli dojść do pomnożenia przywódców i szkoleniowców.

Dzieje Apostolskie pokazują, jak dobrze uczniowie nauczyli się od Jezusa. Liczba uczniów wzrastała tak szybko, że z oczywistych powodów nie mogli sami podjąć całej tej pracy. Ci wierzący spotykali się w wielu małych zborach domowych, które same potrzebowały przywódców. Ci byli przygotowywani przez apostołów. Później też widzimy, że współpracownicy byli wybierani, szkoleni i otrzymywali pełnomocnictwo, by powtarzać ten proces z innymi. Wynikiem tego było mnożenie się współpracowników i misjonarzy oraz przywódców i szkoleniowców.

- Barnaba wziął Saula do siebie i uczynił go swoim współpracownikiem.
- Paweł otaczał się współpracownikami takimi jak Syłas, Tymoteusz, Tytus, Łukasz, Akwila, Pryscylla.
- Akwila i Pryscylla przyjęli do siebie Apollosa i wyszkolili go.
- Tymoteusz i Tytus później sami stali się przywódcami.

Jak w poniższych słowach do Tymoteusza Paweł wyraża zasadę pomnażania?

2 List do Tymoteusza 2,2: _____
_____
_____

Cytat 7

„Do dalszego prowadzenia swojego dzieła Chrystus nie wybrał nauczania i elokwencji rady żydowskiej – sanhedrynu – ani potęgi Rzymu. Pomijając pełnych własnej sprawiedliwości nauczycieli żydowskich, do głoszenia prawd, które miały poruszyć świat, Mistrzowski Działacz wybrał unizonych, niewykształconych ludzi. Tych postanowił

przygotować i wykształcić na przywódców swego Kościoła, a oni z kolei mieli nauczać innych i wysyłać ich z poselstwem Ewangelii. Darowana im moc Ducha Świętego miała zapewnić sukces w ich pracy, Ewangelia bowiem nie miała być głoszona w ludzkiej mądrości ani mocy, lecz w mocy Ducha Świętego” (*Posłannictwo chrześcijan*, s. 25).

**Akcenty
w czwartym
module**

W tematach modułu 4. (*Przywódcy dla Jezusa*) akcent położony jest na odpowiedź na pytanie, jak sami możemy stać się przywódcami i szkoleniowcami, by wspierać innych na drodze do tego celu. Szczególnie chodzi tu o umiejętność zakładania i prowadzenia grup uczniowskich.

**Uczniostwo
nie jest
przypadkiem**

Jezus i apostołowie nie pozostawiali wzrastania w uczniostwie dziełu przypadku. Przeciwnie, celowo i świadomie wspomagali wierzących we wzrastaniu. My także nie możemy pozostawić uczniostwa dziełu przypadku i mieć nadzieję, że wierzący w jakiś sposób będą wzrastali. W następnym temacie zobaczymy, że Jezus powiedział nie tylko, ŻE mamy czynić innych uczniami, ale pokazał też, JAK to ma się dzieć.

Wyzwanie

1. Przeanalizuj jeszcze raz drogę uczniostwa i zastanów się, w jakich obszarach osobiście chciałbyś dalej wzrastać.
2. Módl się o ludzi, z którymi będziesz mógł stworzyć grupę uczniowską.

**Studium
biblijne**

Przeczytaj uważnie fragment z **Dziejów Apostolskich 11,19-30** i zrób notatki dotyczące jego treści, znaczenia i zastosowania oraz zapisz pytania odnośnie każdej z tych kwestii!

Co jest napisane w tekście?
(treść, znaczenie, zastosowanie)

Jak mogę o to zapytać?
(pytania dotyczące treści, znaczenia oraz
zastosowania)

Wprowadzenie W ostatnim temacie zobaczyliśmy, że uczniostwo zawiera w sobie znacznie więcej niż wytłumaczenie ludziom 28 zasad wiary i doprowadzenie ich do chrztu. Bardzo ważnym jest by dalej wprowadzać ich we wszystkie najważniejsze zagania ucniostwa. **Celem jest by stali się dojrzałymi naśladowcami Jezusa, którzy będą w stanie czynić innych uczniami. Wielkie misyjne zlecenie Jezusa zakłada pomnażanie uczniów.**

Droga uczniostwa Model drogi uczniostwa opisuje ten proces za pomocą 4 kroków. W ramce poniżej naszkicuj drogę uczniostwa!

Jezus jako przykład Kiedy uczniowie usłyszeli polecenie Jezusa, by czynić innych uczniami, zrozumieli, że On każe im robić z innymi to, co On sam uczynił z nimi. Musieli przypomnieć sobie, jak Jezus ich samych uczynił uczniami. Wiedzieli, że przykład Jezusa jest nie do pobicia. Biblia nie pokazuje nam jedynie, że Jezus czynił ludzi uczniami, lecz pokazuje nam również **jak** On to robił. Daje nam nie tylko **zadanie**, lecz także **sposób jego realizacji – metodę**. Za chwilę będziemy chcieli razem odkryć i opisać zasady, według których Jezus działał, czyniąc ludzi uczniami. Jego metoda jest najlepsza i pokazuje nam, jak my dzisiaj możemy czynić innych uczniami.

Zasada 1 **Jezus powołał swoich uczniów by podążali za Nim całym sercem.**

Jezus wezwał uczniów do tego, by za Nim poszli. Żeby to zrobić, musieli wszystko zostawić. To wymagało jasnej, zdecydowanej decyzji. Nie mogli pójść za tym wezwaniem troszkę lub nawet w 90%. Jezus wezwał ich do zobowiązującego naśladownictwa! Nie robił tego jednak, nie dając im wcześniej możliwości poznania osobiście Jego samego oraz Jego służby. Zanim wypowiedział słowa: „Pójdź za mną!”, mówił „Chodź i zobacz”.

Jak zareagowali Szymon, Andrzej i Lewi Mateusz na wezwanie Jezusa?

Ewangelia Marka 1,16-18 _____

_____

_____

Ewangelia Marka 2,14 _____

_____

Zasada 2 Jezus żył w społeczności ze swoimi uczniami.

W Ewangelii Marka 3,14 czytamy, że Jezus powołał uczniów „żeby z Nim byli”. Jezus wiedział, że do uczniostwa potrzeba otwartych relacji. Dlatego zainwestował wszystko w wybraną garstkę osób. Mógł podczas swojej służby dotrzeć do większej liczby osób, ale zdecydował się skoncentrować większość swojej służby na 12 apostołach. Jezus mógł założyć uniwersytet i codziennie wygłaszać wykłady na temat uczniostwa. Oczywiście Jezus wygłaszał kazania do wielkich mas ludzkich, dzięki czemu ludzie zdecydowali się pójść za Nim. Ale Jezus wiedział bardzo dobrze, że uczniostwo wymaga wspólnoty i głębokich relacji. W te relacje ze swoimi uczniami Jezus zainwestował wiele czasu i sił.

Jezus otwarcie budował relacje ze swoimi uczniami. Zachęcał ich, by rozmawiali z Nim o swoich problemach, trudnościach oraz pokusach. Sam również rozmawiał z nimi na te tematy. Relacje Jezusa z Jego uczniami cechowała otwartość, wzajemna odpowiedzialność oraz zaufanie. Mówiono o swoich błędach i upadkach i napominano się wzajemnie.

Cytat 1

„Największy Nauczyciel, jakiego kiedykolwiek oglądał świat, prowadził swych uczniów przez trzy i pół roku. Chrystus, przez osobisty kontakt i współdziałanie, przygotowywał ich do swojej służby. Codziennie chodzili i rozmawiali z Nim, słyszeli słowa pociechy kierowane do spracowanych i umęczonych, widzieli przejawy Jego mocy uzdrawiającej i niosącej ulgę w cierpieniu. Czasem nauczał, siedząc wśród nich na zboczu góry, czasem zaś tajemnice Królestwa Bożego objawiał im nad brzegiem morza lub idąc drogami polnymi. Gdziekolwiek znalazł serca otwarte dla Boskiego poselstwa, tam rozwijał prawdy o drodze zbawienia. Swoim uczniom nie nakazywał czynienia tego czy tamtego, mówił tylko: „Pójdźcie za mną!” Udając się w drogę do miast i wsi, zabierał ich ze sobą, aby mogli widzieć, jak naucza lud. Wędrowali z Nim z miejsca na miejsce i dzieląc z Nim skromny posiłek byli, tak jak On, często głodni i zmęczeni. W tłoku ulicznym, nad brzegami jeziora, w odosobnieniu – wszędzie byli z Nim i widzieli Go w każdej chwili życia” (*Działalność Apostołów*, s. 12)

Cytat 2

„Uczeniowie przychodzili do Jezusa i opowiadali Mu o wszystkim. Ich nacechowany zaufaniem stosunek do Niego zachęcał, aby opowiadać Mu o wszystkich pomyślnych i niepomyślnych przeżyciach, o radościach z dobrych wyników pracy i zmartwieniach z powodu pomyłek, błędów i słabości” (*Życie Jezusa*, s. 256).

Zasada 3 Jezus był przykładem dla swoich uczniów.

Jezus nie wygłaszał jedynie wykładów. On dał swoim uczniom możliwość, obserwowania Go w codziennym życiu i służbie. On nie wygłaszał jedynie kazań, on wyżywał swoje poselstwo. I to ten przykład zmienił uczniów.

Cytat 3

„W przygotowaniu uczniów przykład życia Zbawiciela był o wiele skuteczniejszy niż samo doktrynalne pouczenie. Gdy nadeszła rozłąka z Nim, na zawsze miała w nich pozostać pamięć każdego Jego słowa, Jego głosu i wyglądu. Często, gdy w sporach

z wrogami ewangelii powtarzali Jego słowa, widzieli, jak wielkie wrażenie wywierają one na ludziach, i bardzo się cieszyli” (*Życie Jezusa*, s. 248).

Zasada 4

**Ewangelia
Łukasza
6, 12-13**

Jezus modlił się za swoich uczniów i razem z nimi oraz uczył ich też tak się modlić.

Co robił Jezus, zanim wybrał swoich uczniów?

Cytat 4

„Zbawiciel znał charaktery ludzi, których sobie wybrał; znane Mu były wszystkie ich słabości i błędy. Wiedział o czyhających na nich niebezpieczeństwach oraz o odpowiedzialności, jaka na nich spoczywa, dlatego serce Jego przepęśniał smutek. Pozostawiony w samotności na górze graniczącej z Jeziorem Galilejskim, całą noc modlił się za nich, podczas gdy oni spali u podnóża góry” (*Życie Jezusa*, s. 205).

**Ewangelia
Łukasza 11,1**

Jak zareagowali uczniowie, gdy zobaczyli, jak Jezus się modli?

Uczniowie często widywali, jak Jezus odchodził gdzieś na bok i w ciszy się modlił. Często Jezus modlił się tak, by Jego uczniowie mogli słyszeć, o co się modli. Modlił się też razem z nimi. Doświadczyli oni Jezusa w każdej z tych sytuacji. Ten przykład dał im więcej w kwestii stania się mężami modlitwy niż mogłoby to zrobić wiele wykładów.

Zasada 5

Jezus wskazywał na Słowo Boże jako aktualne i wiążące kryterium życia.

W swojej służbie dla ludzi Jezus ciągle kierował ich do Słowa Bożego jako podstawy wiary. „Napisano” – uczniowie często słyszeli te słowa z ust Jezusa. Jezus uczył uczniów ze Słowa Bożego oraz pomagał im rozumieć je tak, jak pragnął tego Bóg.

Cytat 5

„Przebywając u Jego boku, uczniowie często znajdowali się w kłopotach z powodu nauk głoszonych przez kapłanów i faryzeuszy, lecz ze swymi wątpliwościami przychodzili do Jezusa. Wówczas przedstawiał im prawdy Pisma, pozostające w sprzeczności z tradycją. W ten sposób umacniał ich zaufanie do Słowa Bożego i w wielkiej mierze uwolnił od strachu przed rabinami i ich przywiązaniem do tradycji” (*Życie Jezusa*, s. 248).

Zasada 6

Jezus wyszkolił swoich uczniów.

Kiedy Jezus zdecydował się skoncentrować większość swojego czasu na 12 uczniach, nie zrobił tego dlatego, że masy ludzkie były Mu obojętne. Wręcz przeciwnie, właśnie dlatego, że chciał dotrzeć do mas ludzkich, zainwestował tak wiele czasu i siły w tę dwunastkę. Jezus znał zasadę pomnażania (multiplikacji). Wiedział, że musi wyszkolić uczniów tak dobrze, żeby potrafili czynić innych uczniami i pokazywać im, jak czynić kolejne osoby uczniami. Tylko w taki sposób można ogłosić ewangelię całemu światu.

Zasada 7

Jezus wysłał swoich uczniów do pracy misyjnej.

Jezus wiedział, że bez zdobycia przez uczniów praktycznego doświadczenia ich wykształcenie nie będzie kompletne. Dlatego zabierał ich ze sobą do pracy i wielokrotnie rozsyłał ich dwójkami by zebrali jeszcze więcej doświadczenia. No i oczywiście przed swoim odejściem dał im zlecenie by po jego wniebowstąpieniu poszli na cały świat i ogłosili ewangelię wszystkim narodom i czynili ludzi uczniami. Uczniostwo nie ma sensu bez tego wielkiego zlecenia misyjnego.

**Ewangelia
Marka
6, 7-12.30-31**

Przeczytaj fragment z Ewangelii Marka. W jaki sposób jest w nim ukazana ta zasada?

Jezus poświęcił wiele czasu, by pokazać uczniom, jak mogą zdobywać ludzi dla Boga. Tłumaczył im, pokazywał, wysyłał ich, a potem razem z nimi oceniał ich pracę.

Cytat 6

„Apostołowie byli jakby członkami rodziny Jezusa i towarzyszyli Mu w wędrówce po Galilei, dzieląc z Nim trudy i znoje. Słuchali Jego słów, wędrowali i rozmawiali z Synem Bożym, ucząc się codziennie od Niego, jak mają pracować dla podniesienia ludzkości na wyższy poziom. Gdy Jezus nauczał tłumy zgromadzone wokół Niego, uczniowie towarzyszyli Mu, zawsze gotowi do służby i do ulżenia Mu w Jego pracy. Pomagali w kierowaniu tłumem, przyprowadzali potrzebujących pomocy i dodawali wszystkim otuchy. Obserwowali zainteresowanych słuchaczy, tłumaczyli im Pismo i na różne sposoby działali dla ich dobra duchowego. Nauczali tego, czego sami dowiedzieli się od Jezusa, a każdy dzień wzbogacał ich doświadczenia. Jednakże nie posiadli jeszcze doświadczenia niezbędnego dla samodzielnej pracy. Ciągłe jeszcze potrzebowali wskazówek, wielkiej cierpliwości i wyrozumiałości. Teraz, kiedy Jezus był z nimi i mógł wykazać im popełnione błędy, poradzić i poprawić, wysłał ich jako swoich przedstawicieli” (*Życie Jezusa*, s. 248).

**7 zasad
uczniostwa
w kościele
wczesnochrześ-
cijańskim**

Apostołowie mieli zatem jasny obraz przed oczami, gdyż sami doświadczyli tego jak Jezus im pomagał wzrastać w uczniostwie. To co Jezus robił z nimi oni także czynili w życiu wielu innych ludzi. Cały Nowy Testament, a szczególnie Księga Dziejów Apostolskich, ukazuje w niesamowity sposób, z jaką troskliwością i dokładnością pierwsi chrześcijanie podążali za przykładem Jezusa. Spróbuj podać przykłady, które to potwierdzają. Uzupełnij prawą stronę poniższej tabeli historiami i wypowiedziami z Nowego Testamentu.

	7 zasad uczniostwa u Jezusa.	Jak pierwsi chrześcijanie naśladowali ten przykład?
1	Jezus powołał swoich uczniów by podążali za Nim całym sercem.	
2	Jezus żył w społeczności ze swoimi uczniami.	
3	Jezus był przykładem dla swoich uczniów.	
4	Jezus modlił się za swoich uczniów i razem z nimi oraz uczył ich też tak się modlić.	

5	Jezus wskazywał na Słowo Boże jako aktualne i wiążące kryterium życia.	
6	Jezus wyszkolił swoich uczniów.	
7	Jezus wysłał swoich uczniów do pracy misyjnej.	

Wyzwanie

1. Módl się dalej o to by Bóg pokazał ci ludzi, z którymi będziesz mógł stworzyć grupę uczniowską.
2. Zastanówcie się jakie konkretne działania należy podjąć by założyć grupę uczniowską.

**Studium
biblijne**

Przeczytaj uważnie fragment z **Dziejów Apostolskich 14,19-28**, i zrób notatki dotyczące jego treści, znaczenia i zastosowania oraz zapisz pytania odnośnie każdej z tych kwestii!

Co jest napisane w tekście?
(treść, znaczenie, zastosowanie)

Jak mogę o to zapytać?
(pytania dotyczące treści, znaczenia oraz
zastosowania)

Wprowadzenie W ostatniej lekcji zastanawialiśmy się nad zleceniem Jezusa, by innych ludzi czynić uczniami, i przyglądaliśmy się zasadom, według których Jezus czynił innych uczniami. Jeżeli chcemy pomagać ludziom stać się uczniami Jezusa, to nie znajdziemy lepszego i bardziej efektywnego sposobu niż metoda Jezusa.

7 zasad uczniostwa

Wypisz jeszcze raz 7 zasad uczniostwa, które praktykował Jezus!

Zasada # 1: _____

Zasada # 2: _____

Zasada # 3: _____

Zasada # 4: _____

Zasada # 5: _____

Zasada # 6: _____

Zasada # 7: _____

Chcąc zastosować te zasady w naszej dzisiejszej sytuacji musimy je trochę przeformułować:

Zasada 1 Uczniostwo to powołanie do naśladowania Jezusa całym sercem.

Zasada 2 Wspólnota jest niezbędna do tego, by wzrastać w uczniostwie.

Zasada 3 Uczniostwo polega na uczeniu się przez przykład.

Zasada 4 Uczniostwo wymaga modlitwy, także wstawienniczej.

Zasada 5 Podstawą do wzrastania w uczniostwie jest Słowo Boże.

Zasada 6 Uczniostwo zawsze zawiera w sobie przygotowanie do służby.

Zasada 7 Uczniostwo to praca w misji.

Jak praktycznie zastosować te zasady?

Jak możemy dziś stosować te zasady, by pomagać ludziom naśladować Jezusa w ich życiu? Na pewno istnieje więcej niż tylko jedna konkretna droga. Wzrastać w uczniostwie można, na przykład poprzez:

- Czytanie dobrych książek,
- Osobiste rozmowy,

- Lekcje biblijne,
- Szkołę sobotnią,
- Kazania,
- Wykłady,
- Grupy domowe.

Każda z tych dróg ma swoje miejsce. A jednak istnieje pewien sposób, który wyjątkowo skutecznie przekłada Jezusowe 7 zasad uczniostwa na praktyczne życie. Ten program to **grupy uczniowskie**. Przyjrzyjmy się szczegółowo tej koncepcji!

Grupy uczniowskie...

Grupa uczniowska to mała grupa składająca się z około 3-6 osób, które podjęły decyzję, żeby spotykać się każdego tygodnia na około 90 minut, aby studiować tematy związane z naśladowaniem Jezusa i przekładać je na własne praktyczne życie. Każda osoba otrzymuje materiały z wyprzedzeniem i opracowuje je samodzielnie przed każdym spotkaniem.

Grupa docelowa

Grupa uczniowska **nie** jest po to, by zapraszać ludzi, którzy jeszcze nie znają Jezusa. Do tego celu bardzo dobrze nadają się misyjne grupy domowe. Grupą docelową dla grup uczniowskich są adwentyści dnia siódmego lub ludzie, którzy podjęli już decyzję chrztu. Program grup uczniowskich jest wymagający, bo porusza wiele istotnych kwestii. Od samych siebie musimy wymagać więcej niż od nieadwentystów. Poniżej jest ukazane, jak poprzez grupy uczniowskie realizowane są zasady uczniostwa stosowane przez Jezusa.

Zasada 1

Uczniostwo to powołanie do naśladowania Jezusa całym sercem.

Kiedy Jezus powoływał swoich uczniów, by zostawili wszystko i poszli za Nim, musieli oni podjąć konkretną i jasną decyzję. Nie mogli być uczniami tylko troszkę i przychodzić lub odchodzić w zależności od nastroju czy chęci. Jezus wymagał wiążącej (zobowiązującej) decyzji.

Tak samo grupy uczniowskie także wymagają zobowiązania. Jeżeli chcemy założyć taką grupę, to szukamy braci i sióstr lub przyjaciół, którzy są gotowi zobowiązująco wejść w tą przygodę. Wielu jest takich, którzy nie chcą takiej odpowiedzialności i nie chcą się do niczego zobowiązywać. Osoby z takim nastawieniem nie są właściwymi osobami do grupy uczniowskiej. Lepiej jest zacząć z mniejszą ilością osób, ale za to takich, które są zdecydowane.

Zobowiązanie jest właściwie kluczem do powodzenia grupy uczniowskiej. Bez tego nie osiągniemy sukcesu i poddamy się frustracji. Musimy zrozumieć, że w zobowiązaniu nie chodzi tylko o nas samych. Nasz przykład ma duży wpływ na całą grupę. Jeżeli wiernie biorę udział w spotkaniach grupy oraz angażuję się w nie, wykonując zadania i przygotowując się do nich, to przez to zachęcam innych do tego samego. Na wpół zdecydowany uczestnik może zniechęcić całą grupę i doprowadzić do jej rozpadu.

W wielu sferach naszego życia potrzebujemy zobowiązania. Podpisujemy umowy: o pracę, wynajmu mieszkania, kupna samochodu. W dzisiejszym świecie nie da się żyć bez zobowiązań. Poprzez swoje zobowiązanie pokazuję innym, że mogą na mnie polegać. I w tych wszystkich sferach jesteśmy gotowi się zobowiązać. A czy nasza relacja z Jezusem nie jest o wiele ważniejsza niż wszystkie inne sfery naszego życia? Czy nie powinniśmy przede wszystkim tutaj pokazać, że podchodzimy do sprawy poważnie poprzez to, że dotrzymujemy swojego słowa?

Deklaracja uczestnictwa w grupie uczniowskiej

Żeby wyrazić swoje zobowiązanie, ważne jest, by uczestnicy zawarli ze sobą umowę. To może mieć miejsce pisemnie lub ustnie. Lepiej jest nie podpisywać umowy na wszystkie cztery moduły od razu, lecz na każdy moduł oddzielnie. To daje możliwość zastanowienia się, po ukończeniu jednego modułu, nad wynikami tych spotkań i podjęcia decyzji odnośnie ich kontynuowania.

Deklaracja (zobowiązanie) na udział w spotkaniach grupy uczniowskiej może na przykład wyglądać tak:

Jestem częścią tej grupy uczniowskiej, ponieważ oczekuję, że Bóg wykorzysta ten czas, aby pomóc mi wzrastać w mojej wierze w Jezusa Chrystusa i przez to zmienić moje życie. Zdaję sobie sprawę z tego, że istnienie tej grupy uczniowskiej zależy od aktywnego zaangażowania każdego jej uczestnika. Chciałbym być właśnie takim uczestnikiem i zobowiązuję się:

- 1. Brać udział w każdym z cotygodniowych spotkań, chyba że ciężka choroba lub niezależne ode mnie okoliczności mi w tym przeszkodzą.*
- 2. Każdego tygodnia skrupulatnie przygotowywać się na spotkanie poprzez dogłębne przestudiowanie aktualnego tematu oraz wykonanie wynikających z niego zadań, aby przez to przyczynić się do wzbogacenia innych w trakcie naszego spotkania.*
- 3. Uczyc się na czas wersetów pamięciowych i je regularnie powtarzać.*
- 4. Poprzez aktywną współpracę, otwartość, szczerłość oraz dyskrecję przyczyniać się do tego, aby nasza grupa uczniowska osiągnęła wyznaczone cele.*
- 5. Dążyć do tego, aby nauczyć się, jak w niedalekiej przyszłości samemu założyć taką grupę uczniowską lub misyjną grupę domową.*

Zdaję sobie sprawę, że zobowiązuję się nie tylko wobec siebie samego i grupy, ale przede wszystkim wobec Boga. Uczynię wszystko, co jest w mojej mocy, aby z Bożą pomocą spełniać wszystkie punkty tej deklaracji.

Taka zobowiązująca deklaracja daje wszystkim prawo do wzajemnego zachęcania i motywowania się do tego, by dotrzymać danego sobie słowa.

Zasada 2

Wspólnota jest niezbędna do tego, by wzrastać w uczniostwie

Zwróćmy jeszcze raz uwagę na to, że u Jezusa wspólnota odgrywała główną rolę w procesie czynienia ludzi uczniami. On zainwestował ogromną ilość czasu i sił w małą grupkę uczniów. Jezus wiedział, że pouczające wykłady nie wystarczą, by uczynić z Jego naśladowców prawdziwych uczniów.

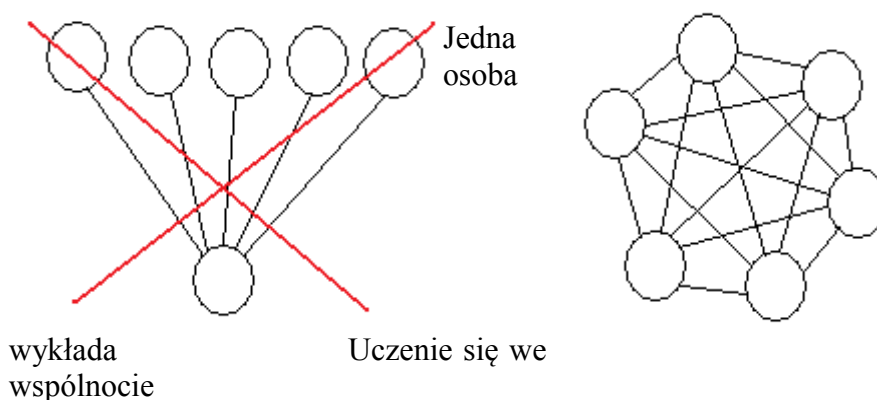

Szczególnie dobitnie wyraża tę myśl apostoł Paweł, kiedy opisuje Kościół jako organizm ludzki (por. 1 list do Koryntian 12). Poszczególne członki potrzebują siebie nawzajem, nie mogą same egzystować. W wielu miejscach Biblia zachęca nas, byśmy wspierali się **wzajemnie**.

- 1. „..., aby członki miały nawzajem o sobie jednakie staranie” (1 list do Koryntian 12,25).*
- 2. „Dlatego napominajcie się nawzajem i budujcie jeden drugiego, co też czynicie” (1 list do Tesaloniczan 5,11).*
- 3. „Usługujcie drugim tym darem łaski, jaki każdy otrzymał, jako dobrzy szafarze rozlicznej łaski Bożej” (1 list Piotra 4,10).*
- 4. „Jedni drugim brzemiona noście, a tak wypełnicie zakon Chrystusowy” (List do Galacjan 6,2).*
- 5. „I baczmy jedni na drugich w celu pobudzenia się do miłości i dobrych uczynków” (List do Hebrajczyków 10,24).*

Wzrastanie w wierze może mieć miejsce jedynie w chrześcijańskiej wspólnocie, gdzie istnieją autentyczne relacje, opierające się na otwartości, odpowiedzialności za siebie nawzajem oraz wzajemnym zachęcaniu, motywowaniu i napominaniu. Żeby duchowo wzrastać, potrzebujemy dzielić się naszymi doświadczeniami, troskami, problemami, radościami, zachęcać się wzajemnie, pomagać sobie, napominać się i po prostu przyjaźnić się ze sobą. Kazania i wykłady na temat uczniostwa są potrzebne, ale brakuje im tego najważniejszego elementu, jakim są wzajemne relacje uczestników. Największe zmiany zachodzą w nas własne wtedy, gdy mamy z kimś zobowiązujące relacje, w których otwarcie mówimy o swojej wierze, zachęcamy się, napominamy i modlimy się razem oraz za siebie nawzajem.

Największy rozwój duchowy ma miejsce wtedy, kiedy będąc częścią małej grupki, w której wspólnie studiujemy na temat tego, co to znaczy być uczniem Jezusa, wprowadzamy to, czego się nauczyliśmy w życiu, wzajemnie się w tym wspierając. Nie chodzi tu o model, w którym jedna osoba stoi przed klasą i ją naucza, lecz o taki, gdzie tworzymy krąg, w którym każdy rozmawia z każdym, a osoba prowadząca jest częścią grupy i także się uczy.

Grupa żyje dzięki temu, że uczestnicy tworzą wspólnotę i pielęgnują otwarte relacje między sobą (uczenie się we wspólnocie). Dlatego podstawą tego kursu uczniowskiego są małe grupy, grupy uczniowskie.

Zasada 3   Uczniostwo polega na uczeniu się przez przykład

Osoba prowadząca grupę uczniowską ma za zadanie nie tylko dobrze przedstawić temat, przekazać wiedzę. Uczestnicy muszą widzieć, że ona stosuje to we własnym życiu i razem z nimi „jest w drodze”.

Zasada 4   Uczniostwo wymaga modlitwy, także wstawienniczej

Obok wymiany doświadczeń, problemów, radości oraz studiowania bieżącego tematu również modlitwa odgrywa ważną rolę w spotkaniach grupy uczniowskiej. Razem modlimy się za osobiste intencje, za innych ludzi oraz rozmawiamy z Bogiem o tym, co razem wypracowaliśmy. Praktyczne wskazówki odnośnie modlitwy na spotkaniach grupy uczniowskiej znajdziesz w następnym temacie.

Zasada 5   Podstawą do wzrastania w uczniostwie jest Słowo Boże

„Bo Słowo Boże jest żywe i skuteczne...” (List do Hebrajczyków 4,12). Dlatego Słowo Boże znajduje się w samym centrum grupy uczniowskiej. W czasie przygotowania tematu oraz podczas spotkania grupy uczestnicy intensywnie studiują Słowo Boże. A tematy są tak zbudowane, że odpowiedzi na najważniejsze pytania zawsze pochodzą wprost z tekstów biblijnych. Przy czym nie chodzi jedynie o rozumowe uchwycenie

przesłania tekstu, lecz o jego osobiste zastosowanie. Celem studium biblijnego jest, byśmy pozwolili na to, by Słowo Boże nas zmieniało.

Szczególne znaczenie dla grupy uczniowskiej ma uczenie się na pamięć tekstów Pisma Świętego. Do każdego tematu jest wybrany jeden fragment, który podczas spotkania grupy każdy powinien powiedzieć na pamięć. W ten sposób dajemy Bogu możliwość pracowania nad naszymi sercami. Temat 5 modułu 1 wyjaśnia dlaczego jest to takie ważne i jak można to robić efektywnie tak by teksty zapisywały się w naszej pamięci długotrwałej.

Zasada 6   Uczniostwo zawsze zawiera w sobie przygotowanie do służby

Jezus kształcił uczniów w konkretnym celu: by mogli sami, bez Niego kontynuować pracę i czynić innych ludzi uczniami. I dlatego też grupa uczniowska nie ma za zadanie jedynie wzmocnić wiarę uczestników. Oczywiście to też ma mieć miejsce. Ale właściwym celem, który wynika z polecenia Jezusa, jest **pomnażanie liderów**. Grupa uczniowska jest jak koło, które nie ma końca, lecz zamyka się w pewnych granicach czasowych i ma swoją kontynuację w tym, że każdy z uczestników rozpoczyna kolejną grupę uczniowską lub misyjną grupkę domową. Szczególnie tematy z modułu 3 mają na celu przygotowanie uczestników grupy do zdobywania ludzi dla Jezusa.

Zasada 7   Uczniostwo to praca w misji.

W życiu Jezusa szkolenie do misji zawsze łączyło się z praktycznym zastosowaniem tego czego się nauczyło. Dlatego też grupa uczniowska od początku jest aktywna misyjnie. Jak konkretnie to wygląda, zobaczymy w kolejnym temacie.

- Wyzwanie**
1. Módl się dalej o to by Bóg pokazał ci ludzi, z którymi będziesz mógł stworzyć grupę uczniowską.
  2. Dalej planujcie konkretne działania w celu założenia grupy uczniowskiej.

**Studium
biblijne**

Przeczytaj uważnie fragment z **Dziejów Apostolskich 19,8-10**, i zrób notatki dotyczące jego treści, znaczenia i zastosowania oraz zapisz pytania odnośnie każdej z tych kwestii!

Co jest napisane w tekście? (treść, znaczenie, zastosowanie)	Jak mogę o to zapytać? (pytania dotyczące treści, znaczenia oraz zastosowania)

Wprowadzenie W poprzednich tematach rozważaliśmy, jak Jezus i apostołowie czynili innych uczniami i przekładaliśmy te zasady na koncepcję grup uczniowskich. W tym temacie chcemy podejść do sprawy jeszcze bardziej praktycznie i zobaczyć, na co musimy zwracać uwagę przy zakładaniu własnej grupy uczniowskiej. Oczywiście każda sytuacja jest inna i wyjątkowa, a każda grupa uczniowska ma swoją własną specyfikę. Jednak konieczne jest uwzględnienie następujących rad i zasad.

Zasada 1 Dowiedz się jak najwięcej o koncepcji grup uczniowskich!

Sam zdobądź najpierw zaufanie do tej koncepcji poprzez gruntowne jej zbadanie. Na początek sam przestuduj tematy o uczniostwie. Rozmawiaj z ludźmi, którzy mają już jakieś doświadczenie w tym zakresie. Im więcej będziesz wiedział o grupach uczniowskich, tym więcej błędów uda Ci się uniknąć.

Zasada 2 Módl się o właściwych uczestników twojej grupy!

Ważną kwestią jest to, kogo zaprosić do uczestnictwa w grupie uczniowskiej. Zanim zaczniesz rozmawiać o tym z ludźmi, przedstaw to pytanie Bogu i proś Go, by to On położył Ci na sercu konkretne osoby. Twoje zaproszenie będzie też miało większe znaczenie, jeśli będziesz mógł powiedzieć: „Modliłem/am się o to, kogo zaprosić i właśnie Twoje imię pojawiło się wtedy w mojej głowie”. Oczywiście nie wolno nam używać tego jako argumentu, by naciskać na daną osobę. Ona jest wolna i ma wszelkie prawo do tego, by odrzucić Twoje zaproszenie.

Kiedy będziesz myślał o osobach, które można by zaprosić, to szukaj konkretnych cech. Paweł napisał do Tymoteusza: „A co słyszałeś ode mnie wobec wielu świadków, to przekaz ludziom *godnym zaufania*, którzy będą *zdolni* i innych nauczać“ (2 list do Tymoteusza 2,2). Szukaj ludzi, którzy są godni zaufania, na których można polegać i którzy są chętni do nauki. Mogą to być osoby długo po chrzcie lub takie, które dopiero niedługo się ochrzczą. To nie jest takie istotne. Ale takie cechy jak wierność, spolegliwość i gotowość do nauki są niezbędne w kontekście grup uczniowskich.

Wyłumacz ludziom, których zapraszasz, o co chodzi w koncepcji grup uczniowskich i daj im pierwszych kilka tematów do przejrzenia, by mogli zobaczyć właściwy obraz. Daj im czas na modlitwę w tej sprawie i spokojne podjęcie decyzji.

Zasada 3 Zrób mały początek!

Pomyśl o tym, że Jezus też zrobił mały początek. Właśnie dlatego, że chciał dotrzeć do mas ludzkich, poświęcił tak dużo czasu i siły małej grupce uczniów. Jeśli człowiek jest zapalony do czegoś, to chciałby najlepiej od razu pociągnąć do tego cały zbor. Ale ten, kto spróbuje przedstawić ten projekt całemu zborowi, a potem umieścić każdą osobę, którą tylko się uda, w grupkach uczniowskich, najprawdopodobniej bardzo szybko doświadczy dużej ilości frustracji. Właśnie dlatego, że chcemy poruszyć cały zbor, musimy zrobić mały początek. Idea grup uczniowskich musi się powoli (!) rozwijać i stopniowo obejmować coraz więcej osób w zborze. Ważne jest, byś na początku Ty sam zdobył doświadczenie w tej kwestii. Załóż grupę testową (np. tylko dwuosobową, z najbliższą Ci osobą, i przestudujcie 8 tematów z książki *Ogień wiary* – przyp. tłum.)! Naucz się z niej jak najwięcej! Potem zaproś więcej osób i stwórzcie prawdziwą grupę uczniowską (studującą cały kurs – 4 moduły). Niech trwa ona cały rok, a potem założcie nowe grupy uczniowskie lub misyjne grupy domowe. W ten sposób grupy uczniowskie mogą się rozprzestrzeniać jak zakwas w cieście.

Zasada 4

Zaproś wybrane osoby na spotkanie organizacyjne!

Bardzo ważnym jest, by przed pierwszym oficjalnym spotkaniem grupy uczniowskiej przeprowadzić spotkanie organizacyjne. Tutaj muszą zostać położone fundamenty pod powodzenie grupy.

Na tym spotkaniu:

- Mówcie na temat celów i elementów składowych grupy uczniowskiej. Ważnym jest, by podzielić się wizją tego, co można osiągnąć poprzez pomnażanie grup uczniowskich.
- Mówcie o zasadach uczniostwa, które wyżywał Jezus i pierwsi chrześcijanie. Przenieście te zasady na ideę grup uczniowskich.
- Mówcie o swoich oczekiwaniach wobec działania grupy.
- Rozdajcie materiały, które trzeba przygotować do pierwszego spotkania oraz opakowania na wersety pamięciowe.
- Ustalcie konkretny termin waszych cotygodniowych spotkań.
- Omówcie waszą deklarację na grupę uczniowską. Osoba prowadząca musi wytłumaczyć, dlaczego to zobowiązanie jest ważne. Zróbcie z tego coś w rodzaju przymierza, które zawiążecie ze sobą nawzajem i z Bogiem, a przypieczętujecie wspólną modlitwą.

Zasada 5

Dobrze zaplanuj przebieg spotkania twojej grupy uczniowskiej!

Dobrze jest zaplanować sobie około 90 minut na każde spotkanie grupy i pilnować, by te ramy czasowe były zachowane. Te 90 minut najlepiej jest wykorzystać w następujący sposób:

1. (15 minut) Dzielenie się doświadczeniami i przeżyciami w naszym życiu z Bogiem (oczywiście rozpoczynamy od wspólnej modlitwy).
2. (5 minut) Powtarzanie wersetów pamięciowych.
3. (5 minut) Akcent misyjny.
4. (40 minut) Rozważanie aktualnego tematu dotyczącego uczniostwa.
5. (20 minut) Wymiana intencji modlitewnych i wspólna modlitwa.

Każdy z tych elementów jest ważny i trzeba poświęcić na niego czas. Ważne, aby spotkanie grupy nie trwało dłużej niż 90 minut, by zbytnio nie obciążać uczestników. Pamiętaj o tym, że oni już zainwestowali 1-2 godzin w przygotowanie do tego spotkania. Czas trwania spotkania musi być przewidywalny, żeby nie tracić niepotrzebnie ludzi.

Zasada 6

Wersety pamięciowe są ważną częścią działania grupy!

Uczenie się na pamięć wersetów pamięciowych jest ważną częścią składową grupy uczniowskiej. Ważne jest, by pomóc każdemu uczestnikowi skutecznie nauczyć się każdego wersetu. Mimo iż kwestia ta jest poruszona dopiero w 5 temacie 1 modułu, ważne jest, byśmy już od pierwszego tematu dawali ludziom wskazówki, jak mogą skutecznie zapamiętywać wersety biblijne.

Odpytywanie z wersetów pamięciowych i powtarzanie ich jest częścią programu spotkań grup uczniowskich. To uczy zobowiązania i motywuje, a przy tym daje mnóstwo radości! Z zasady 5 minut powinno wystarczyć, by każdy powiedział werset pamięciowy. Nie powinniśmy się poddawać, jeśli nie wszyscy nauczyli się wersetu pamięciowego. Jako osoba prowadząca daj dobry przykład i zawsze ucz się dokładnie wersetów pamięciowych. To zmotywuje innych uczestników grupy. Jeżeli ktoś opuścił kilka wersetów, to zachęcaj tę osobę, by skoncentrowała się na aktualnym wersecie. Przestuduj dokładnie temat 5 z 1 modułu (*Jego słowo w nas*), tak by mieć ten temat żywo przed oczami i byś mógł przekonująco przedstawić te zasady innym.

Zasada 7

Dobrze przygotuj każdy temat!

Wymiana myśli związanych z aktualnym tematem o uczniostwie stanowi centralną część składową spotkań grupy. I nie chodzi tu o to, by razem jeszcze raz przestudiować cały materiał. Przecież zakładamy, że każdy osobiście przestudiował ten temat przed spotkaniem. Na spotkaniu chodzi o to, by uchwycić najważniejsze myśli i je zastosować w osobistym życiu. Dobrymi pytaniami do rozmowy, które pasują do każdego tematu, są na przykład:

- Poprzez które części Bóg najbardziej do was przemówił, gdy przygotowywaliście się do tego spotkania?
- Które myśli są dla was najważniejsze w tym temacie?

Podczas przygotowywania się do spotkania osoba prowadząca ma za zadanie wyszukać najważniejsze teksty odnośnie każdego z głównych punktów tematu i ułożyć do nich dobre pytania, które umożliwią głęboką rozmowę na temat ich osobistego zastosowania.

- Jak możemy to zastosować w codziennym życiu?
- Do podjęcia jakiej decyzji zachęca nas dzisiaj Bóg?
- Gdybyśmy chcieli podzielić się z kimś tym, co najbardziej dotknęło nas w tym temacie, to jak powinniśmy to zrobić?

Zasada 8

Niech wspólna modlitwa będzie dla was priorytetem!

Wspólna modlitwa jest nieodłączną częścią składową każdego spotkania grupy uczniowskiej. Modlimy się razem ze sobą i za siebie nawzajem. Najczęściej modlimy się po kolei, jeden po drugim, aż każdy się pomodli. Ale wyobraź sobie, że Jezus byłby pośród nas, a my byśmy z Nim rozmawiali. Czy wtedy też rozmawialibyśmy tak grzecznie, po kolei, czekając, aż każdy się wypowie? Z pewnością nie! Zaczyna osoba A, następnie modli się osoba C, potem B, następnie może znowu A, a po niej B i tak dalej. Mam na myśli to, że w taki sposób też mogą wyglądać nasze modlitwy. W języku angielskim nazywa się to „conversational prayer”. Mogłoby to wyglądać następująco: Zaczynamy od dziękowania. Każdy, kto chce za coś podziękować, czyni to. Potem rozmawiamy z Bogiem o tym, co w tym temacie było dla nas ważne, co chcemy zastosować. A następnie mówimy o naszych własnych prośbach i wstawiamy się za innych. Przedstawiamy Bogu nasze intencje. Modlimy się za ludzi, którzy jeszcze nie znają Jezusa. Te modlitwy muszą być krótkie i konkretne.

Ważne, by zostawić sobie wystarczająco dużo czasu na wymianę intencji i same modlitwy, by uniknąć sytuacji, w której na koniec - by dopełnić formalności- zrywamy jedynie szybką modlitwę. Dobrze jest zapisywać sobie intencje modlitewne. Można stworzyć listę modlitewną, którą aktualizuje się na każdym spotkaniu. Można też zrobić tak, że każda osoba zakłada sobie zeszytik z intencjami, w którym je wszystkie zapisuje. W ten sposób uczestnicy mogą modlić się w tych intencjach nawet poza czasem trwania spotkania.

Zasada 9

Przygotowujcie liderów!

Celem uczniostwa jest zawsze pomnażanie. Grupy uczniowskie służą nie tylko temu, by wzmacniać wiarę ich uczestników. Chodzi o to, by nauczyli się oni dzielić swoją wiarą i zakładać własne grupy uczniowskie lub misyjne grupy domowe. Pomnażanie grup ma miejsce tylko wtedy, kiedy istnieją dobrze wyszkoleni liderzy, którzy sami są uczniami Jezusa. To wyszkolenie można zdobyć najlepiej w grupie uczniowskiej. W module 3. uczestnicy uczą się, jak przygotowywać pytania, by włączać teksty biblijne do rozmowy podczas spotkania w grupie. Najpóźniej od tego momentu, ale najlepiej najwcześniej jak się tylko da, uczestnicy grupy uczniowskiej sami prowadzą rozważania nad tematem.

Zadaniem lidera grupy jest stawać się coraz mniej potrzebnym i nauczyć pozostałych uczestników, jak robić to, co on do tej pory robił. Do lidera skierowane są te same słowa, które odnosiły się do Jana Chrzciciela: „On musi wzrastać, ja zaś stawać się mniejszym”. Lider grupy musi się pomалу wycofywać i przekładać swoją odpowiedzialność na pozostałych członków grupy. W ten sposób ułatwia on tym osobom stworzenie ich własnych grup uczniowskich.

Zasada 10

Niech wasza grupa uczniowska będzie komórką misyjną!

Każda mała grupa potrzebuje jasnej wizji w celu swojego istnienia. Jeżeli będzie kręciła się tylko wokół siebie, to pozostanie bezowocna. Pamiętaj o tym, że celem grupy uczniowskiej jest takie przygotowanie uczestników, by mogli sami czynić innych uczniami i założyć grupę uczniowską lub misyjną grupę domową. Kluczem jest **pomnażanie**. A najlepiej jest się tego nauczyć właśnie w grupie uczniowskiej. Grupy uczniowskie najlepiej powstają z innych grup uczniowskich.

Misyjne zadanie grupy realizowane jest na kilka sposobów:

- Od samego początku mówi się o celu, jakim jest założenie kolejnych grup uczniowskich lub grup domowych po ukończeniu tego kursu uczniowskiego.
- Przy każdym temacie zachęca się uczestników, by po spotkaniu podzielili się z jedną osobą tym, co dla nich było ważne w danym temacie. Na następnym spotkaniu można dzielić się tym, jak to się udało.
- Uczestnicy modlą się świadomie i konkretnie o osoby, które jeszcze nie przyjęły Jezusa.
- Chociaż właściwe szkolenie misyjne ma miejsce dopiero w module 3, to na każdym spotkaniu jest krótki akcent misyjny, w którym uczestnicy rozmawiają o tym, jak mogą na co dzień dzielić się swoją wiarą.
- Oprócz tego planują jak do tych ludzi dotrzeć. Może to sprowadzać się do tego, że zaproszą tę osobę na posiłek, dadzą jej jakąś książkę, napiszą kartkę, подарują samodzielnie upieczony chleb itp. Jeżeli grupa będzie poważnie myśleć nad tym, jak dotrzeć do tych ludzi, to Bóg będzie dawał właściwe pomysły.
- W module 3. położony jest nacisk na wyszkolenie. Uczestnicy uczą się, jak rozmawiać o swojej wierze, jak udzielać lekcji biblijnych, prowadzić rozmowy na biblijne tematy, oraz prowadzić grupy domowe.
- Uczestnicy po kolei przejmują prowadzenie poszczególnych części programu spotkania grupy.
- Uczestnicy świadomie modlą się o to, by Bóg pokazał im osoby, z którymi stworzą grupę uczniowską lub grupę domową po zakończeniu bieżącej grupy uczniowskiej. Możliwe jest też, że grupa uczniowska po prostu przekształci się w misyjną grupę domową.

Wyzwanie

1. Módl się dalej o to by Bóg pokazał ci ludzi, z którymi będziesz mógł stworzyć grupę uczniowską.
2. Dalej planujcie konkretne działania w celu założenia grupy uczniowskiej.

**Studium
biblijne**

Przeczytaj uważnie fragment z **Dziejów Apostolskich 20,17-38**, i zrób notatki dotyczące jego treści, znaczenia i zastosowania oraz zapisz pytania odnośnie każdej z tych kwestii!

Co jest napisane w tekście?
(treść, znaczenie, zastosowanie)

Jak mogę o to zapytać?
(pytania dotyczące treści, znaczenia oraz
zastosowania)

